

روْیابایی که می آیند

مردان سرسخت وزنان پیشگام

ساسان گلر

● بسیاری از فیلم‌های اکران بین‌المللی که از روز جمعه هشتم تیر به روی پرده آمده‌اند، به اقتضای آغاز تابستان آثار اکشن عامه‌پسند و از دنباله‌های مجموعه‌های سینمایی با قهرمانان مرد سرسخت هستند. اما گاهی آثاری مانند درام تاریخی «زنان پیشگام هستند»، درام «ردی بر جا نگذار» و مستند «سه غریبه شبیه به هم» نیز در میان آنها می‌توان دید.

آدمکش مزدور: روز سرباز
SICARIO: DAY OF THE SOLDADO

استفانو سولیما، کارگردان ایتالیایی، دنباله «آدمکش مزدور» با «سیکاریو» دنی ویلنو کاندایی را ساخته است. فیلم‌نامه را مانند فیلم اول، تیلر شریدان نوشته است و بنیسو دل تورو و جاش برولین در فیلم حضور دارند اما کاترین کِیتر نقش شخصیت زن اصلی را به جای امیلی بلانت برعهده دارد. بعد از انفجاری انتحاری در کانزاس دو مأمور مخفی سازمان سیا به قصد شکار تروریست‌های تحت استخدام کارتل قاجاق مواد مخدر به مکزیک می‌روند تا در نوار مرزی عملیاتی انجام دهند.

عمودرو

کمدی ورزشی «عمو درو» به کارگردانی چارلز استون سَوم و با فیلم‌نامه جی. لانگینو، در دنیای بسکتبال می‌گذرد. دِکس (لیل ری هاورِی) بعد از آنکه همه اندوخته‌های عمرش را برای شرکت در تورنمنت ورزشی محله در هارلم نیویورک خرج کرد، شروع به باختن و از جمله به رقیب همیشگی‌اش (نیک کِیروِل) می‌کند. وقتی می‌بیند اوضاع خیلی خراب است، دست به دامان عمو درو (کابری ایرینگ) می‌شود و دو مرد به سفری می‌روند که ستاره‌های بسکتبال حرفه‌ای مثل شکِیلا اونیل، کریس وبر و نیت راینسِن در آن حضور دارند.

نقشه فرار: دوزخ
ESCAPE PLAN 2: HADES

در دومین فیلم این مجموعه سینمایی با بازی سیلوستر استالون که بعد از پنج سال ساخته شده است، کارشناس امور امنیتی برای آزمودن قابلیت اطمینان زندانی با حداکثر امنیت به زندانی می‌رود که به آن لقب «مقبره» داده‌اند. او در این زندان با شخصیت‌هایی همراه است که دیو بائیستا، زائومینگ هوانگ، جِسی متکالف و ۵۰ سِنت در میان‌شان هستند. این فیلم اکشن دلهره‌آور را استیون میلر کارگردانی کرده است. زمان نمایش فیلم ۹۶ دقیقه است.

آب سیاه

یک مأمور متخصص عملیات در اعماق آب به نام اسکات ویلر (ژان کلود وان دام) بعد از مأموریتی ناموفق خود را در زندان زیردریایی سازمان سیا می‌یابد. او در این زیردریایی اتسی با زندانی دیگری به نام ماکرو (دلف لاندگرن) همراه است. مأموران سازمان سیا قصد دارند او را تخلیه اطلاعاتی کنند، اما او با نقب‌زدن به خاطراتش متوجه می‌شود که باید کد فعال‌سازی را حفظ کند... جاسمین والتر، از ساینرا، پاتریک کیکلپاتریک و آرون اوکانل از دیگر بازیگران این اکشن آمریکایی به کارگردانی پاشا پاتریکی هستند.

گروه هنر: نمایشگاهی از آثار محمود فرشچیان در قزاقستان برگزار می‌شود و همچنین در گالری‌های پایتخت شاهد حضور هنرمندانی نامی هستیم که در این هفته آثار خود را در گالری‌های نقش جهان، ویستا، سایه، هما، وارطان و نیابور عرضه می‌کنند.

نمایشگاه فرشچیان در قزاقستان

نمایشگاهی از آثار محمود فرشچیان در مرکز نسخ خطی وزارت فرهنگ جمهوری قزاقستان برگزار می‌شود.

نمایشگاهی از آثار محمود فرشچیان با هماهنگی مجموعه فرهنگی-تاریخی سغدآباد، سفارت جمهوری اسلامی ایران در قزاقستان و اداره کل همکاری‌های فرهنگی و امور ایرانیان خارج از کشور، به مناسبت بیستمین سالگرد انتقال پایتخت جمهوری قزاقستان به شهر آستانه، با همراهی ارکستر سازهای ملی ایران و با هدف معرفی، تبلیغ و نشر فرهنگ و هنر ایرانی برای دو هفته در مرکز نسخ خطی وزارت فرهنگ جمهوری قزاقستان برگزار می‌شود.

این نمایشگاه شامل ۳۰ اثر به صورت پوستر قاب‌شده از آثار محمود فرشچیان است که پس از اتمام نمایشگاه، به موزه عودت داده خواهند شد.

نشمین ریاضی در نقش جهان

نمایشگاه نقاشی و شعر «شعرهای رنگی من» نشمین ریاضی در گالری نقش جهان برپاست. نمایشگاه نقاشی نشمین ریاضی با عنوان «شعرهای رنگی من»، در نگارخانه نقش جهان برپاست. این هنرمند درباره نمایشگاهش به «ایران‌آرت» گفت: این نمایشگاه مجموعه ۳۰ اثر از تابلوهای اکراییکی است که در انگلستان کشیده‌ام. سبک کارم انتزاعی بوده و در اندازه‌های مختلف است.

او درباره نام نمایشگاهش گفت: کنار هرکدام از تابلوها، یکی از اشعار خودم را که مربوط به حال‌وهوای اثر است، گذاشته‌ام. بوم‌های این نمایشگاه‌ها را خودم آماده کرده‌ام. روی هم‌رفته مدتی است خودم برای نقاشی‌هایم بوم می‌سازم. او درباره این شیوه گفت: قبلاً یکی، دو نمایشگاه در انگلیس داشتم و گالری‌دارها به من گفتند با توجه به نوع کارم، هرچه بوم‌ها اورجینال‌تر باشد نقاشی‌ها بهتر از آب در می‌آید. بنابراین رفتم دستگاه چوب‌بر خریدم و بوه‌هایم را با پارچه‌های مقاومی که خودم از بازار می‌خرم، می‌سازم.

گلاره گودرزی در گالری ویستا

نمایشگاه نقاشی «کد گرگ‌ومیش» با آثاری از گلاره گودرزی در گالری ویستا برپاست. آنچه در این مجموعه دیده می‌شود، آثاری است که با الهام از فضای شهری و آلودگی‌های زیست‌محیطی شکل گرفته‌اند. گودرزی در این مجموعه به تأثیرات ساخت‌وسازها، لوازم نقلیه و کارخانه‌ها بر آلودگی محیط پرداخته است.

بزرگ‌ترین بخش هر تابلو، آسمانی است که با رنگ طبیعی آبی یا رنگ غیرعادی قرمز به نمایش درآمده است و در تعدادی از آثار هم خاکستری زمینه، نشانه آسمان دودگرفته شهری صنعتی است. در اغلب آثار، آسمان شهرها دوگرفته و خاکستری نیستند، بلکه سطوحی رنگین و یکدست

در اندرون من بشارتی هست.
عجیب می‌آید از این مردمان که بی‌آن بشارت شادند...

۱- افسانه روایتی است که می‌گوید مولانا هنگام گذر از بازار زرگوبان قونیه با آواز چکش‌هایی که بر زر خام فرود می‌آمد، بی‌خودانه دست افتادند و پای کوید و سماع آغاز کرد. قصه‌ای نیز در دفتر نخست مثنوی شریف آمده که سنگ‌ریزه‌ها در کفِ ابوجهل بر صدقِ نبوتِ پیامبر(ص) گواهی دادند: از میان مشت او هر پاره‌سنگ در شهادت گفتن آمد بی‌درنگ و آمده است که معجزه پیامبر، به ندا درآوردن ریزه‌سنگ‌ها نبود، بلکه اعجاز او را باید در کشودن دروازه‌کوش‌های ابوجهل بازجست. مولانا بر آن است که «چیزها» در نطقِ همواراند و در گفت‌وگو و این جهان، در بنیاد خویش روح‌مند است و زنده:

دست را هر کجا نهی جان است
دست بر جان نهادن آسان نیست
باید کوشید تا غبار عادت از کوش روزمره تکانده شده و «پیغام سروش» در «کوش محرم»، جای گیرد که اگر چنین شود، بی‌هیچ نیاز به «تاله سرنا و تهدیدِ دهل»، «غذای عاشقان» فراهم شده و امیال، یافت خواهد شد.

۲- یکی از مهم‌ترین آموزه‌های مولانا در مثنوی شریف و دیوان کبیر، گذشتن از عرف و زیستن «بر قانونِ خویش» است. شیوه پیشنهادی مولانا برای زندگی، راهکاری است برای عدم ابتلا به «درد بی‌خوابی» و در صورت ابتلا، درمان آن. سرنمون زیست اصیل و معنوی در نگرش مولانا، عاشقِ است. عاشق که پشت‌پا به تنگ و نام زده و شوریده بر زیست متعارف است و روی گردان از هراتجه صرف بر اساس بارادایم مسلط بر شیوه زیستِ عمومی، مطلوب و الزام‌آور انگاشته می‌شود. مولانا در آموزه‌ای فربه و پنیادین، بانگ برمی‌زند که:

عشق و ناموس ای برادر راست نیست
بر درِ ناموس ای عاشق! مایست
ناموس؛ طلبِ آبرو کردن است و آنچه امروز ما

هنر

با حضور هنرمندان نامی در گالری‌های پایتخت برگزار می‌شود

آثار فرشچیان در قزاقستان

هستند که با هجوم دود شکافته شده‌اند. کنتراست زیادی که میان زمینه آسمان و ذرات دوده به وجود آمده است، دوربودن طبیعت را از آنچه به اجبار به آن افزوده شده است، بازنمایی می‌کند.

عنصر غالب در بیشتر این تصاویر، دودی است که از دودکش کارخانه‌ها یا قطارهای باری خارج شده واقع از آسمان را پوشانده است. اگرچه در عالم واقع این دود اغلب به رنگ سیاه یا خاکستری است، اما گودرزی گاه با نشان‌دادن دودی قرمز، خطری را هشدار می‌دهد که به شکلی تهدیدآمیز در حال سوق‌دادن حیات به سمت نابودی است.

در هیچ‌کدام از تابلوها نشانی از انسان نیست. تمام آنچه به چشم می‌آید، ماشین‌آلات صنعتی یا کارخانه‌های در حال کار هستند که در ضرورت حضور انسان برای هدایت آنها تردیدی نیست، اما انسان در برابر هجوم هیولوار ساخته‌های دست خود، چنان کوچک شده است که دیگر محلی برای بروز و ظهور خویش نمی‌یابد.

نمایشگاه نقاشی «کد گرگ‌ومیش» تا ۱۵ تیر در گالری ویستا برپاست. علاقه‌مندان می‌توانند به نشانی‌های مظهری، خیابان میرعماد، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۱ مراجعه کنند.

جواد وطن‌دوست‌علمداری در گالری سایه

نمایشگاه آثار جواد وطن‌دوست‌علمداری با عنوان «شور رهایی» در گالری سایه برپاست. وطن‌دوست در این مجموعه به‌جای نقاشی‌کردن و به‌تصویرکشیدن یک سوژه، ابزار نقاشی را مرکز توجه قرار داده و نقش آنها را پررنگ کرده است. کلاف، پارچه بوم و... این بار به‌جای اینکه ابزاری برای نمایش‌دادن باشند، هویت مستقل یافته و خود به نمایش درآمده‌اند.

بخشی از آثار این مجموعه با چندین متر پارچه بوم که با تاخوردن و جمع‌شدن روی چهارچوب جا گرفته‌اند، تشکیل شده است. در این آثار، گاه بوم خام روی چهارچوب دیده می‌شود و گاه رنگ روی بخشی از پارچه قرار گرفته و سپس در سفیدی بوم محو شده است.

وطن‌دوست در تعدادی دیگر از آثار خود، به بازی با کلاف‌ها پرداخته و آنها را از پشت قاب بیرون آورده است. رنگ‌زدن، زنگ‌زدن چهارچوب‌ها به جای

به‌عنوان افراد دارای قدرت مشهود است؛ زنانی که با آرامش خیال در طبیعت حضور دارند یا در زندگی عادی دیده می‌شوند. در تضاد با رویکرد نقاشان قاجار و مخاطبان آنها به زنان هستند.

نمایشگاه نقاشی لادن بروجردی با عنوان «قصه‌های کوتاه سرزمین زر» تا ۱۹ تیر در گالری هما به آدرس خیابان کریم‌خان زند، خیابان سنایی، کوچه چهارم غربی، پلاک ۸، واحد یک برپاست.

کاشانی در گالری وارطان

نمایشگاه نقاشی شعیب کاشانی با عنوان «مگنتیت» در گالری وارطان برپاست. آثار کاشانی نشان‌دهنده فضایی خیالی با موجداتی غیرواقعی است که دنیایی جدید را به وجود آورده‌اند؛ اما دور از ذهن نیست که تمام عناصر و رویدادهای آن جهان خیالی ریشه در دنیای واقعی ما داشته باشند.

آدم‌ها یا موجودات آدم‌گونه‌ای که در این تابلوها دیده می‌شوند، هیچ‌کدام حال خوشی ندارند. دفرمه‌شدن آنها حاکی از گذران دورانی سخت و عبور از مصائب بسیار است که در نهایت به ایجاد تغییراتی در آنها منجر شده تا امکان بقا را برای آنان فراهم کند. فضایی که این جانداران در آن زندگی می‌کنند، محیطی خشک و تاریک است که نشانه‌ای از آبادانی در آن نیست. محیطی که در این آثار دیده می‌شود، فضاهای کهن و تاریخی را به یاد می‌آورد و خشونت پنهان در فضا، سابقه تاریخی اعمال زورته انسان بر انسان را بازنمایی می‌کند.

هنرهای خالی از انسان، مهره‌های شطرنج یا فرم‌های ناشناخته‌ای که در این آثار دیده می‌شود، با وجود بی‌جان‌بودن، همچنان بازتاب خشونت اعمال‌شده بر آنها هستند و زخم‌ها و قطعه‌قطعه‌شدن‌های آنها باعث می‌شود مخاطب به درک احساس درد و ناراحتی سوق پیدا کند. نمایشگاه نقاشی شعیب کاشانی با عنوان «مگنتیت» تا ۲۵ تیر در گالری وارطان به نشانی میدان فلسطین، طالقانی غربی، شماره ۵۱۴ میزبان علاقه‌مندان است.

«سی‌مرغ» در نیابوران

نمایشگاه نقاشیگاه عکس محمدامین کجوری با نام «سی مرغ» جمعه ۱۵ تیر در گالری شماره دو فرهنگ‌سرای نیابوران برگزار می‌شود. این نمایشگاه دربرگیرنده ۳۰ عکس از پرندگان وحشی است که در سه سال در مجموعه‌هایی مانند باغ وحش تهران، باغ پرندگان تهران و موزه دارآباد ثبت شده است. این نمایشگاه با اشاره‌ای به مرغ اسطوره‌ای (سیمِرخ) و روایت عرفانی عطار از جست‌وجوی پرندگان در راه رسیدن به سیمِرخ، سعی دارد با تصویری که از پرندگان ارائه می‌دهد، حالاتی انسان‌گونه و بعضاً عرفانی را تداعی کند. همچنین کجوری در این آثار کوشیده ذهن مخاطب را از زیبایی ظاهری پرنده فراتر ببرد و در نهایت تعاملی احساسی را در بیننده ایجاد کند.
نمایشگاه «سی مرغ» از ۱۵ تا ۲۵ تیر در گالری شماره دو فرهنگ‌سرای نیابوران برپاست. علاقه‌مندان می‌توانند برای بازدید از این نمایشگاه در روزهای عادی از ساعت ۱۰ تا ۲۱ و در روزهای تعطیل از ساعت ۱۴ تا ۲۱ به گالری شماره دو فرهنگ‌سرای نیابوران مراجعه کنند.

نسخه‌ای یکسان برای زندگی در حوزه عمومی و به‌رسمیت‌ناشناختن نفس‌کشیدن به‌گونه‌ای دیگر. بهرام (رضا کیانیان) نویسنده‌ای است در دهم ششم زندگی‌اش و آهنگی را می‌شنود که دیگران از شنیدن آن عاجزند. گوش او در این مرحله از زندگی، شنوا به لب بانگ بشارتی شده که نتیجه‌ای جز شور و شادی و دست‌افشانی در پی ندارد. حاصل مراجعه او (دیگران) به روان‌پزشکی مشهور نیز جز به‌دست‌آوردن نسخه‌ای ازپیش‌آماده‌شده که در اختیار منشی قرار گرفته، نیست. از روزی به بعد، بهرام تصمیم می‌گیرد که بشود بر عرف مسلط جامعه و آن‌گونه که دلش می‌خواهد رفتار کند. از آن پس، «دگر نصیحت مردم، حکایت است به گوشش». هرگاه می‌شوند آن آهنگ را، منطبق با ریتم آهنگ، سر و دست تکان می‌دهد و گاه گمان می‌رود که «به دو جام دگر آشفته شود دستارش»!

یکی از درخشان‌ترین لحظات فیلم، رویارویی بهرام با زنی است (مهناز افشار) که خیابان‌گرد است و در انتظار سوارشدن بر ماشینِ برای به‌دست‌آوردن پولی برای مهاجرت به بهشتِ موعود غرب. این زن، نخستین فردی است که به بهرام، ایمان می‌آورد و در ابتدا به او، آن آهنگ را می‌شنود و دست و سری تکان می‌دهد؛ چراکه این زن نیز، در نوع و جایگاه خویش، پیش از این تصمیم به نامتعارف زندگی‌کردن گرفته و در اصل عدم طلبِ پرستیژِ مطلوب عامه، با بهرام (که نویسنده‌ای است عاشقِ پیشه، آن‌گونه که حتی ۱۲سال پس از مرگ همسرش هنوز به او وفادار است و حاضرش می‌یابد) هم‌افق جلوه می‌کند. بهرام، در صحنه‌ای با باورهای خواننده‌شده به مردم می‌تازد و فریاد اعتراض برمی‌آورد. این زندگی اصیلی او نیست که شایسته طعن و تمسخر باشد، بلکه ذهن منجمد مردمان است که باید در آفتاب خودآگاهی و فراتررفتن از مرزهای روزمره، به معیار اصیل‌بودگی بازگردد. دلم می‌خواد برقصم... فراخوانی است برای گریز از درد بی‌خوابی‌دستی، دعوتی به منظور عبور از زمستانِ رخوت و درماندگی. بازخوانی مدرنی است از تجربه‌ای کهن. بازگشت به «حکمت شادان».

فیلم دلم می‌خواد برقصم بهمن فرمان‌آرا

زیر آسمان فیروزهای

کنسرت ۸۰ سالگی چکناواریان برگزار می‌شود

● آنسامبل «اینترنوا» روز دوشنبه، ۲۵ تیر، هم‌زمان با هشتادمین سالروز تولد لویس چکناواریان، آهنگ‌ساز و رهبر ارکستر، کنسرتی را در تالار وحدت تهران برگزار می‌کند. تمام عواید حاصل از این کنسرت به کودکان کار تعلق خواهد گرفت. در این اجرا علاوه‌بر آثار چکناواریان مانند «نوستالژی برای کوارتت زهی»، «رقص هیجان برای تکنوازی پیانو» و «۲۴ باگتالا» آثاری از شوستاکویچ و دبوسی هم اجرا می‌شوند. پروژه «اینترنوا» همکاری بین نوازندگان کلاسیک ایران و اروپاست که از یک کوارتت اروپایی و دو کوارتت ایرانی تشکیل شده است. کوارتت اروپایی به سرپرستی دارا مورگان و همراهی ویکتوریا ماوروموستکی، میگوئل سابرینو و پدرو سیلو نقش اصلی این اجرا را برعهده دارند. دو کوارتت ایرانی هم به سرپرستی بریدا کیارس و امیر باورچسی با همراهی نیلوفر سهی، نگار نوراد،

مهدی جوانبخت، تینا جامه‌گرمی، دانیال جورابیچی، ماکان خویی‌نژاد و اشکان لایق (سولیست پیانو)، در تعدادی از قطعات، کوارتت اروپایی را همراهی می‌کنند. این کنسرت توسط مؤسسه فرهنگی «بناها» و «اواها» با تلاش‌های مؤسسه «اپلیبا» در جهت اهداف خیریه برگزار می‌شود.

جایزه بهترین فیلم یک جشنواره اسپانیایی به «تماراض» رسید

● فیلم سینمایی «تماراض»، به کارگردانی عبد آبست، به طور مشترک با فیلم «خانه مسا» از ژا‌پین، جایزه بهترین فیلم جشنواره «Spain moving images» (تصویر متحرک اسپانیا) را که از اول تا نهم تیر ۱۳۹۷ در مادرید اسپانیا برگزار شد، به خود اختصاص داد. در بیانیه هیئت داوران این جشنواره آمده است: «تماراض» به دلیل جرئت و جسارت در پرداخت صحنه‌ها به شکل خیره‌کننده و نشان‌دادن اینکه چگونه اخلاق نگاه می‌تواند سرآغاز یک ترازوی باشد، از نظر هیئت داوران شایسته دریافت این جایزه است.

مریم شفیع‌ی، تهیه‌کنندگی و محمد اطباطی، عرضه و بخش بین‌المللی این فیلم را برعهده دارند. «تماراض» محصول «هیچ‌فیلم» و اولین فیلم بلند سینمایی عبد آبست است که تاکنون در فستیوال‌های مختلفی، از جمله برلین، تورنتو، شانگهای، ترانسپلوانیا، آرس و... به نمایش درآمد. این فیلم در آینده‌ای نزدیک در فستیوال هنر روسیه که از ۳۰ تیر تا ۱۴ مرداد در مسکو برگزار خواهد شد، به نمایش درخواهد آمد.

تازه‌ترین خبر از وضعیت سلامتی مهدی فخیم‌زاده

● خسرو امیرصادقی، دوست و همکار مهدی فخیم‌زاده، درباره آخرین وضعیت این هنرمند که مدتی است به دلیل تصادف در بیمارستان ستری است، به مهر گفت: خوشبختانه حال عمومی مهدی فخیم‌زاده رو به بهبود است، البته با توجه به ضربه‌ای که بر اثر تصادف به وی وارد شده، بخشی از بدنش ملتهب است، ولی با تجویز پزشک هر روز چند قدم راه می‌رود. وی ادامه داد: خوشبختانه فخیم‌زاده از نظر هوشیاری هیچ مشکلی ندارد، اما با توجه به اینکه پزشکان به دنبال این هستند که مراقبت بیشتری از این هنرمند داشته باشند، اجازه خروج از آی‌سی‌یو را نداد‌اند. امیرصادقی تأکید کرد: متأسفانه برخی از اخبار کذب در فضای مجازی منتشر می‌شود که باعث دلخوری پزشکان و هنرمندان می‌شود. درحالی‌که باید فضایی ایجاد شود که جامعه هنرمندان و پزشکان دوباره به هم نزدیک شوند.

بازتاب

پوزش و یک نام جاافتاده

● در شماره ۳۱۸۴ روزنامه «شرق» منتشرشده در تاریخ ۱۱ تیرماه ۱۳۹۷، مطلبی در صفحه ۱۰ تحت عنوان تقدیر از پرویز کیمیایوی چاپ شد که روتیتِر آن هم «ضمن برگزاری پرفورمنسِ آرت اراتا» بود. طبق اطلاعات دریافتی از روابطعمومی پروژه فرهنگی، هنری ایران – ایران که ما را در جریان برنامه‌هایشان گذاشته‌اند، دو مطلب به دستمان رسید که متأسفانه یکی از آنها مرتبط با سرکار خاتم مینیا امیدی تحت عنوان «پرفورمنسِ آرت اراتا، یک وناسیون مدرن؟» است که طبق آنچه دریافت کرده‌ایم، نامی از نویسنده برده نشده بود. ضمن پوزش از این نویسنده، این اصلاحیه را به اطلاع خوانندگان «شرق» می‌رسانیم. بنابراین اگر این دو مطلب به هم پیوست شده، باز بنابر همان هماهنگی با برگزارکنندگان پروژه ایران- ایران بوده است.